

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 16 mei 2023
(OR. en)

9307/23

EDUC 161
JEUN 86
SOC 314
EMPL 205

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de delegaties
Betreft:	Conclusies van de Raad over verdere stappen om automatische wederzijdse erkenning op het gebied van onderwijs en opleiding te bewerkstelligen

In de bijlage vinden de delegaties de in hoofde genoemde conclusies van de Raad, die de Raad (Onderwijs, Jeugdzaken, Cultuur en Sport) tijdens zijn zitting van 16 mei 2023 heeft goedgekeurd.

Conclusies van de Raad over verdere stappen om automatische wederzijdse erkenning op het gebied van onderwijs en opleiding te bewerkstelligen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE

HERBEVESTIGT zijn sterke politieke wil om de Europese onderwijsruimte tegen 2025 realiteit te maken, en HERINNERT AAN de politieke achtergrond, die in de bijlage wordt toegelicht.

BENADRUKT het volgende:

1. Het Verdrag van 1997 inzake de erkenning van kwalificaties betreffende hoger onderwijs in de Europese regio (Erkenningsovereenkomst van Lissabon) en de bijbehorende teksten, die werden opgesteld door de Raad van Europa en Unesco, voorziet in een rechtskader voor de erkenning van kwalificaties van hoger onderwijs, hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen die toegang geven tot het hoger onderwijs. Op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding hebben de lidstaten zich verbonden tot het proces van Kopenhagen betreffende intensievere samenwerking, dat wederzijds vertrouwen, transparantie en de erkenning van kwalificaties en competenties bevordert.

2. Voortbouwend op dit rechtskader heeft de Raad in zijn aanbeveling van 26 november 2018 betreffende de bevordering van automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties van hoger onderwijs en hoger secundair onderwijs en opleiding en de resultaten van leerperioden in het buitenland¹ ambitieuze en duidelijk omschreven doelstellingen vastgelegd, die de lidstaten uiterlijk in 2025 zouden moeten verwezenlijken. Meer bepaald heeft de Raad aanbevolen dat de lidstaten:
- de nodige stappen zetten om te komen tot automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties van hoger onderwijs en van de resultaten van een leerperiode in het buitenland in het hoger onderwijs;
 - substantiële vooruitgang boeken met de automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties van hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen die toegang geven tot het hoger onderwijs en van de resultaten van een leerperiode in het buitenland tijdens het hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen.
3. De definitie van "automatische wederzijdse erkenning van een kwalificatie" en die van "resultaten van een leerperiode in het buitenland", zowel op het niveau van hoger onderwijs als op het niveau van hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, zijn opgenomen in de bijlage bij de aanbeveling van 2018 en zijn volledig van toepassing op de onderhavige conclusies van de Raad.

¹ PB C 444 van 10.12.2018, blz. 1.

ONDERKENT het volgende:

1. Een ware Europese onderwijsruimte (EEA) kan niet worden bereikt zonder in te zien dat automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties en resultaten van een leerperiode in het buitenland één van de fundamentele bouwstenen is voor de bevordering van leermobiliteit. Als erkenning niet automatisch gebeurt, kan dit administratieve lasten veroorzaken voor instellingen en aanbieders van onderwijs en opleiding, maar ook voor lerenden. Hierdoor komt de gelijke toegang tot gelijkwaardige en kwalitatieve onderwijs- en opleidingsmogelijkheden een leven lang in het gedrang, en worden de mobiliteit en de verwerving van transversale vaardigheden en competenties, die nodig zijn voor persoonlijke, burgerschaps-, en professionele ontwikkeling, alsook voor verhoogde inzetbaarheid, belemmerd. Wil de Europese Unie haar concurrentievoordeel behouden en vergroten, dan is het absoluut noodzakelijk dat het potentieel van de EEA ten volle wordt benut zodat lerenden het meeste uit alle onderwijs- en opleidingsmogelijkheden in de gehele EU kunnen halen.
2. Maatregelen om te zorgen voor meer transparantie en aldus meer vertrouwen op te bouwen zijn essentieel voor de bevordering van de automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties en resultaten van een leerperiode in het buitenland in het hoger onderwijs, het hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen (zowel voor algemeen onderwijs als voor beroepsonderwijs en -opleiding). Of de uitvoering van automatische wederzijdse erkenning succesvol zal zijn, hangt ervan af of de vooruitgang binnen de EEA en de Europese hogeronderwijsruimte (EHEA) richting meer transparantie en vertrouwen kan worden versneld en volgehouden.
3. De lidstaten en de Europese Commissie hebben succesvol samengewerkt in de ontwikkeling van een reeks instrumenten, en in het kader van het proces van Bologna zijn belangrijke stappen genomen om de lidstaten een instrumentarium aan te reiken dat van automatische wederzijdse erkenning in het hoger onderwijs een praktische mogelijkheid maakt. Deze instrumenten omvatten onder meer de normen en richtsnoeren inzake kwaliteitsborging in de Europese hogeronderwijsruimte (ESG), het diplomasupplement, het Europees register voor kwaliteitsborging in het hoger onderwijs (EQAR), het systeem voor hoger onderwijs met drie cycli, en het Europees systeem voor het overdragen en verzamelen van studiepunten (ECTS).

4. Ook op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding zijn er belangrijke stappen genomen, onder meer via het proces van Kopenhagen, en vooral via het Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en - opleiding (Eqavet).
5. Het netwerk van nationale informatiecentra voor academische erkenning (de "NARIC's") vervult een centrale rol bij de uitvoering van de automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties in Europa, in het bijzonder in het hoger onderwijs, aangezien de NARIC's een belangrijke bron zijn van kennis, informatie en goede praktijken voor alle actoren die te maken hebben met automatische wederzijdse erkenning.
6. Bilaterale, multilaterale en regionale overeenkomsten op het gebied van automatische wederzijdse erkenning in de EU kunnen het vertrouwen en de transparantie bevorderen, automatische wederzijdse erkenning ondersteunen, en inspiratie bieden voor bredere Europese samenwerking met het oog op de uitvoering van de aanbeveling van 2018.

IS INGENOMEN MET het verslag van de Commissie aan de Raad betreffende de uitvoering van de aanbeveling van de Raad betreffende de bevordering van automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties van hoger onderwijs, hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen en de resultaten van leerperioden in het buitenland van 23 februari 2023² en NEEMT met name NOTA VAN het volgende:

² COM(2023) 91 final.

1. Hoewel automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties geen automatische toelating tot verdere studies inhoudt, zijn er nog steeds uitdagingen met betrekking tot het onderscheid tussen het in aanmerking komen voor verdere studies (d.w.z. erkenning) en toelating tot een specifieke opleiding of een specifiek programma. In het verslag van de Commissie staat voorts dat verschillende redenen voor deze uitdagingen mogelijk op institutioneel niveau te vinden zijn. Zo wordt het concept automatische wederzijdse erkenning regelmatig verkeerd begrepen en worden erkenning en toelating vaak in één adem genoemd, wat soms tot inconsistenties in de besluitvorming leidt. Wanneer er een gebrek is aan consistente benaderingen van automatische wederzijdse erkenning kan dit uitmonden in uiteenlopende en complexe processen, die vlotte, eerlijke en transparante automatische wederzijdse erkenning in de weg staat.
2. Richtsnoeren van nationale autoriteiten en systematische verstrekking van opleiding en informatie zijn nog steeds niet wijdverbreid, deels vanwege de beperkte nationale middelen die aan de ondersteuning van de uitvoering van automatisch wederzijdse erkenning en de NARIC's is toegewezen. Daarnaast toont het verslag van de Commissie aan dat de systematische monitoring van erkenningspraktijken op het gebied van onderwijs en opleiding onderontwikkeld is.
3. In het hoger onderwijs is automatische wederzijdse erkenning nog steeds verder ontwikkeld dan op het niveau van hoger secundair onderwijs en hoger secundaire opleidingen, met inbegrip van beroepsonderwijs en -opleiding, voornamelijk vanwege het kader waar de Bologna-instrumenten in voorzien. Deze instrumenten worden evenwel ongelijkmatig toegepast. Dit is bijvoorbeeld het geval met het gebruik van de informatie van de in het EQAR geregistreerde agentschappen voor kwaliteitsborging, en het gebruik van het diplomasupplement, ook via het Europass-platform.
4. De moeilijkheden met betrekking tot de automatische wederzijdse erkenning na een leerperiode in het buitenland voor studenten in het hoger onderwijs houden aan, ten dele vanwege een gebrek aan informatie en een beperkt gebruik van de ECTS-gebruikersgids van 2015. Administratieve hinderpalen en uiteenlopende visies inzake kwaliteit op faculteitsniveau zorgen voor extra complicaties. Hoewel de hogeronderwijsinstellingen zich in het kader van het Erasmus+-programma ertoe hebben verbonden de tijdens een mobiliteitsperiode verworven studiepunten volledig en automatisch te erkennen, is erkenning nog op verre na niet de norm.

5. Er blijven uitdagingen bestaan voor de erkenning van kwalificaties van hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, met inbegrip van beroepsonderwijs en -opleiding, die toegang geven tot hoger onderwijs in de lidstaat waar ze zijn afgegeven, wat betreft de toegang tot hoger onderwijs in een andere lidstaat. Hiervoor zijn er verschillende redenen, zoals de verscheidenheid aan praktijken en betrokken actoren en het beperkte gebruik van de beschikbare instrumenten.
6. De automatische wederzijdse erkenning van de resultaten van een leerperiode in het buitenland voor lerenden in het hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, met inbegrip van beroepsonderwijs en -opleiding, blijft evenzeer onderontwikkeld. De diversiteit van de onderwijs- en opleidingsstelsels in de EU is een sterkte, maar kan in deze context ook een uitdaging zijn. De erkenning van resultaten van een leerperiode in het buitenland is een complexe kwestie vanwege bijvoorbeeld deze diversiteit, verschillen in erkenningsprocedures en het ontbreken van gemeenschappelijke kaders op het gepaste niveau in de lidstaten.

KOMT het volgende OVEREEN:

1. Ondanks de geboekte vooruitgang blijft het gebrek aan automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties en resultaten van een leerperiode in het buitenland de leermobiliteit in de EU belemmeren.
2. Er blijft een sterke stimulans bestaan om een degelijke basis te leggen voor een op vertrouwen gebaseerde automatische wederzijdse erkenning in de EU. Automatische wederzijdse erkenning vergroot de aantrekkelijkheid van de Europese leermobiliteit, maakt onderwijs- en opleidingsinstellingen sterker en bevordert hun internationalisering. Het leidt ook tot beter onderwijs en betere opleiding, de verwerving van transversale vaardigheden en competenties, en betere opties op de arbeidsmarkt. Een leerperiode in het buitenland heeft het potentieel een positieve, levensveranderende ervaring voor een jongere te zijn en kan leiden tot nog meer mobiliteit later in het leven. Een dergelijke periode kan bijdragen tot de ontwikkeling van sleutelcompetenties zoals meertaligheid, burgerschap en cultureel bewustzijn.
3. Het is absoluut noodzakelijk dat alle relevante actoren grotere inspanningen leveren teneinde aan de aanbeveling van 2018 te voldoen en tegen 2025 alle nodige stappen te nemen. Allerbelangrijkst is dat automatische wederzijdse erkenning staat of valt met de samenwerking van de lidstaten om wederzijds vertrouwen en transparantie te bevorderen.

4. Het opbouwen en in stand houden van wederzijds vertrouwen en transparantie voor de bevordering van automatische wederzijdse erkenning is noodzakelijk om de bouwstenen van de EEA en de positie van de EU als mondiale speler op het gebied van onderwijs en opleiding toekomstbestendig te maken. EEA-initiatieven, zoals het initiatief "Europese universiteiten", kunnen belangrijke aanjagers voor automatische wederzijdse erkenning zijn, en vragen om een holistisch perspectief.
5. Vertrouwen en transparantie tussen de onderwijs- en opleidingsstelsels zijn van essentieel belang om automatische wederzijdse erkenning te waarborgen. Bijgevolg moeten er op alle besluitvormingsniveaus grotere inspanningen worden geleverd om een cultuur van vertrouwen en transparantie te creëren, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel. Kwaliteitsborging speelt een belangrijke rol bij het versnellen van de vertrouwensopbouw door methoden onder de aandacht te brengen en transparantie te vergroten. De voortzetting van het reeds verrichte, belangrijke werk in het kader van het proces van Bologna en de EU, met inbegrip van het proces van Kopenhagen, is dan ook van fundamenteel belang voor op vertrouwen gebaseerde erkenningsprocedures. Ter wille van de transparantie kunnen duidelijke motiveringen voor negatieve erkenningsbesluiten en de mogelijkheid om zulke besluiten in de respectieve stelsels van de lidstaten aan te vechten, belangrijk blijken voor individuen en voor het opbouwen van vertrouwen in het erkenningsstelsel.
6. EU-instrumenten en -initiatieven spelen een belangrijke rol bij de ontwikkeling van meer transparantie en bij de automatisering van erkenningsprocessen in het algemeen. Hieronder vallen het Erasmus+-programma en het Europees kwalificatiekader (EKK), dat bijdraagt aan meer transparantie, vergelijkbaarheid en overdraagbaarheid van kwalificaties. In dit verband is het belangrijk nationale kwalificatiekaders actueel te houden ten aanzien van het EKK.

7. Het is belangrijk zich toe te leggen op digitaliseringsprocessen en het gebruik van digitale instrumenten³, die de verificatie van de authenticiteit van kwalificaties vergemakkelijken en tegelijkertijd doeltreffende fraudepreventie mogelijk maken, alsook op de in het kader van het Erasmus+-programma ontwikkelde instrumenten. Samen met de diplomasupplementen en de Q-entry databank ligt de toegevoegde waarde van deze instrumenten in hun potentieel om de kosten en de administratieve lasten te verminderen.
8. Naast het ten volle benutten van de beschikbare instrumenten, is het van essentieel belang het vertrouwen onder de bij het besluitvormingsproces betrokken personeelsleden te bevorderen, te bestendigen en verder te ontwikkelen, en hun relevante opleiding aan te reiken opdat zij de benodigde kennis bezitten, de relevante instrumenten en kaders begrijpen, en de vaardigheden hebben om deze op passende wijze aan te wenden. Aangezien besluiten vaak op institutioneel of lokaal niveau worden genomen kan het ontwikkelen van betrekkingen tussen leerkrachten, opleiders, lerenden, leiders en beleidsambtenaren fundamenteel blijken om van automatische wederzijdse erkenning een praktische mogelijkheid te maken. Het mogelijk maken van individuele deelname aan transnationale samenwerkingsprojecten en mobiliteit voor belanghebbenden, zoals leerkrachten, opleiders en leiders, kan positieve gevolgen hebben voor het bevorderen van automatische wederzijdse erkenning.

³ Bijvoorbeeld de Europese digitale leercredentials, de Europese blockchaininfrastructuur voor diensten, het document Europass Mobiliteit en het certificaatsupplement (onderdeel van het Europass-platform), alsook de nationale registers van kwalificaties, die op het Europass platform in kaart zijn gebracht, en de databank van resultaten van externe kwaliteitsborging (DEQAR).

9. De autonomie van instellingen voor hoger onderwijs en aanbieders van hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, afhankelijk van de nationale context, is van fundamenteel belang voor de totstandbrenging van een succesvolle Europese Onderwijsruimte (EEA). Tegelijkertijd zouden consistente nationale benaderingen van automatische wederzijdse erkenning in overeenstemming met de aanbeveling van 2018, alsook de monitoring van de erkenning op nationaal niveau de complexiteit van en onnodige verschillen in benaderingen verminderen. Dit kan de voorspelbaarheid ervan verbeteren en tegelijkertijd de administratieve en financiële lasten voor autoriteiten en lerenden verminderen. De betrokkenheid van alle relevante actoren, zoals instellingen voor hoger onderwijs, NARIC's, organisaties voor kwaliteitsborging en nationale coördinatiepunten voor het Europees kwalificatiekader (EKK), kan een belangrijke rol spelen bij deze inspanningen, onder meer op het gebied van opleiding, informatieverstrekking, monitoring en de ontwikkeling van nationale richtsnoeren. In dit verband kan intercollegiaal leren een belangrijke rol spelen bij de verspreiding van beste praktijken, zowel in het hoger onderwijs als in het hoger secundair onderwijs en in hogere secundaire opleidingen, om bij te dragen tot consistentere nationale benaderingen in de lidstaten.
10. Werkzaamheden in verband met de uitvoering van de aanbeveling kunnen ook vooruitgang in verband met de erkenning van buiten de EU behaalde kwalificaties stimuleren en vergemakkelijken, in overeenstemming met de nationale omstandigheden. Overeenkomstig de instrumenten en het kader van het Bolognaproces en van de EU moeten de voordelen van het mondiaal verdrag van Unesco over de erkenning van kwalificaties betreffende het hoger onderwijs ten volle worden benut, aangezien dit verdrag de internationale mobiliteit van studenten faciliteert, de ontwikkeling van erkenningskwesties in een mondiale context plaatst en aldus het potentieel voor de internationalisering van het Europees hoger onderwijs ontsluit.

VERZOEKT DE LIDSTATEN, met inachtneming van de institutionele autonomie en de academische vrijheid, en in overeenstemming met de nationale omstandigheden en wetgeving:

1. hun inspanningen te consolideren en op te voeren om te komen tot de automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties en leerperioden in het buitenland in hun respectieve onderwijs- en opleidingsstelsels, overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van 2018;
2. de denkwijze te huldigen dat een kwalificatie die toegang geeft tot een bepaald niveau van hoger onderwijs in de lidstaat waar de kwalificatie is toegekend, automatisch wordt erkend en ook toegang geeft tot hoger onderwijs op hetzelfde niveau in een andere lidstaat, zonder dat daarbij afbreuk wordt gedaan aan het recht van een instelling voor hoger onderwijs om specifieke toelatingscriteria voor specifieke programma's vast te stellen, zodat burgers in de gehele EU mobiel kunnen zijn;
3. instellingen voor hoger onderwijs te ondersteunen bij de toepassing van automatische wederzijdse erkenning, zoals gedefinieerd in de aanbeveling van de Raad van 2018, onder meer door duidelijke richtsnoeren en relevante opleiding te bieden; indien instellingen voor hoger onderwijs verantwoordelijk zijn voor automatische wederzijdse erkenning, hen te ondersteunen bij het faciliteren van consistente nationale benaderingen;
4. ervoor te zorgen dat de externe kwaliteitsborging in het hoger onderwijs wordt uitgevoerd door onafhankelijke organisaties voor kwaliteitsborging die in het Europees register voor kwaliteitsborging in het hoger onderwijs (EQAR) zijn opgenomen en die in overeenstemming met de Europese normen en richtsnoeren (ESG) werken, om de transparantie te bevorderen en aldus het wederzijds vertrouwen in automatische wederzijdse erkenning te bevorderen;
5. in de context van hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, met inbegrip van beroepsonderwijs en -opleiding, aandacht te besteden aan leerresultaten en bestaande kwaliteitsborgingsinstrumenten te blijven ontwikkelen in overeenstemming met het Europees referentiekader voor kwaliteitsborging (Eqavet), om de automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties en resultaten van leerperioden in het buitenland mogelijk te maken;

6. synergieën binnen de Europese hogeronderwijsruimte (EHEA) en de EEA te bevorderen om ervoor te zorgen dat zij elkaar wederzijds versterken, teneinde transparante en efficiënte omgevingen voor procedures voor automatische wederzijdse erkenning te bevorderen;
7. in dit verband ervoor te zorgen dat ten volle gebruik wordt gemaakt van de instrumenten van het Bolognaproces en, in voorkomend geval, van de EU, om automatische wederzijdse erkenning in het hoger onderwijs te faciliteren; op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding automatische wederzijdse erkenning binnen het toepassingsgebied van de aanbeveling van 2018 te faciliteren door, in voorkomend geval, gebruik te maken van de instrumenten van het proces van Kopenhagen. Deze instrumenten omvatten, maar blijven niet beperkt tot, het Europees studiepuntenoverdrachtsysteem (ECTS), de ESG, de databank van externe kwaliteitsborgingsresultaten (DEQAR), het EKK, de Q-Entry-databank, de Europese digitale leercredentials, het Europees leermodel, Europass, het diplomasupplement, het Erasmus-handvest voor hoger onderwijs (ECHE), het Europass-mobiliteitssupplement, het certificatsupplement en de Europese studentenpas, alsook andere instrumenten die zijn ontwikkeld met steun van het Erasmus+-programma en die welke voortvloeien uit het Bolognaproces;
8. op EU-niveau samen te werken om beste praktijken uit te wisselen en peer learning en de uitwisseling van informatie te ondersteunen teneinde vertrouwen en transparantie tussen onderwijs- en opleidingsstelsels op te bouwen en de automatische wederzijdse erkenning in het hoger onderwijs te bevorderen, onder meer via de allianties van Europese universiteiten, alsook in het hoger secundair onderwijs en in hogere secundaire opleidingen, onder meer via kenniscentra voor beroepsopleiding;
9. de bevordering en verspreiding te ondersteunen van relevante informatie over procedures voor automatische wederzijdse erkenning onder alle relevante actoren en belanghebbenden, zoals lerenden, instellingen voor hoger onderwijs, aanbieders van hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, met inbegrip van aanbieders van beroepsonderwijs en -opleiding, NARIC's en organisaties voor kwaliteitsborging. Hierdoor zullen burgers en lerenden inzicht krijgen in de mogelijkheden die automatische wederzijdse erkenning hun biedt voor een studie in het buitenland. Ook wordt hiermee een consistente aanpak van de bevoegde erkenningsautoriteiten ondersteund;

10. in dit verband de erkenning van vroegere leerervaringen en de doorstroming tussen onderwijs- en opleidingssectoren te overwegen, met name de bevordering van overdrachten tussen beroepsonderwijs en -opleiding en hoger onderwijs, indien van toepassing, en rekening houdend met de onderwijsniveaus, om een gebrek aan doorgroeimogelijkheden te voorkomen en het gemakkelijker te maken ten volle gebruik te maken van mobiliteitsmogelijkheden;
11. NARIC's verder te ondersteunen en passende manieren te overwegen om de erkenningssystemen beter te monitoren en te evalueren, waarbij in voorkomend geval gebruik moet worden gemaakt van de deskundigheid van NARIC's en andere bevoegde organen en instellingen, teneinde na te gaan of verdere maatregelen nodig zijn;
12. de samenwerking tussen besluitvormers op het gebied van erkenning en de NARIC's aan te moedigen om inconsistenties te voorkomen, automatische wederzijdse erkenning doeltreffender en hulpbronnen efficiënter te maken, en gevestigde instrumenten correct toe te passen. Daartoe kunnen zelfevaluatie en collegiale toetsing van NARIC's in overeenstemming met het vrijwillige kwaliteitsborgingssysteem van ENIC-NARIC-netwerken nuttig zijn;
13. deel te nemen aan op vertrouwen gebaseerde, wederzijds voordelige en genereuze grensoverschrijdende samenwerking ter verbetering en ondersteuning van mobiliteitsmogelijkheden, met name langdurige leerperioden in het buitenland in het hoger secundair onderwijs en in hogere secundaire opleidingen. Er moeten verdere inspanningen worden geleverd om uitwisselingen tussen personeel, instellingen, autoriteiten en andere relevante actoren te faciliteren. In dit verband moet meer gebruik worden gemaakt van het Erasmus+-programma en andere relevante EU-fondsen en -programma's voor nauwere samenwerking en uitwisselingen.

VERZOEKT DE COMMISSIE, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel en de nationale omstandigheden, met inbegrip van institutionele autonomie, om:

1. de lidstaten te ondersteunen en met hen samen te werken, onder meer in het kader van het Bolognaproces en het proces van Kopenhagen, door samenwerking en wederzijds leren te bevorderen met betrekking tot de beste manieren om automatische wederzijdse erkenning in het hoger onderwijs, het hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, met inbegrip van beroepsonderwijs en -opleiding, toe te passen, met name op de gebieden waarop er nog uitdagingen zijn, met inbegrip van gerichte steun aan actoren en belanghebbenden, indien relevant;
2. in nauw overleg met de lidstaten na te gaan hoe de steun aan de lidstaten kan worden versterkt teneinde vooruitgang te boeken met de uitvoering van de automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties en van leerperioden in het buitenland in het hoger onderwijs, het hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen. Het doel moet zijn beste praktijken te bevorderen en het aanbieden van opleidingen en collegiale steun aan de lidstaten en aanbieders van onderwijs en opleiding, met inbegrip van leerkrachten en opleiders, waar nodig, te vergemakkelijken. Bij deze steun moet worden voortgebouwd op de deskundigheid van het NARIC-netwerk en in voorkomend geval moeten er organisaties voor kwaliteitsborging en andere bevoegde organen en instellingen bij worden betrokken; in dit verband te onderzoeken hoe de deskundigheid van NARIC's kan worden gebruikt om automatische wederzijdse erkenning in het hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, in het algemeen onderwijs en, waar relevant, in beroepsonderwijs en -opleiding, in de hand te werken;

3. de lidstaten, met inbegrip van de NARIC's, te blijven ondersteunen via het Erasmus+-programma, het instrument voor technische ondersteuning en andere financieringsprogramma's en -instrumenten van de EU, teneinde vorderingen te maken met de werkzaamheden op het gebied van automatische wederzijdse erkenning; voorts de lidstaten te ondersteunen bij het gebruik van bestaande instrumenten voor de verdere ontwikkeling van automatische wederzijdse erkenning in het hoger onderwijs, het hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen, alsook bij de ontwikkeling van gemeenschappelijke informatiekkanalen en kanalen voor de uitwisseling van beste praktijken;
4. het proces van collegiale toetsing van Eqavet op het niveau van het systeem voor beroepsonderwijs en -opleiding te blijven ondersteunen om het vertrouwen en de transparantie te versterken en zo automatische wederzijdse erkenning tussen de lidstaten te bevorderen;
5. een holistische aanpak te hanteren om de lidstaten te ondersteunen bij het bereiken van automatische wederzijdse erkenning in het hoger onderwijs, het hoger secundair onderwijs en hogere secundaire opleidingen door na te gaan hoe toekomstige strategische EEA-initiatieven die uiterlijk in 2025 moeten worden voorgesteld, in samenhang met bestaande instrumenten, structuren en kaders, de verwezenlijking van de in de aanbeveling van 26 november 2018 vastgelegde doelstellingen kunnen ondersteunen, en met name hoe deze initiatieven kunnen worden gebruikt om het vertrouwen en de transparantie te vergroten.

Politieke achtergrond

1. Resolutie van de Raad van 19 december 2002 over de bevordering van intensievere Europese samenwerking inzake beroepsonderwijs en -opleiding (PB C 13 van 18.1.2003, blz. 2).
2. Conclusies van de Europese Raad van 14 december 2017 (doc. EUCO 19/1/17 REV 1).
3. Aanbeveling van de Raad van 26 november 2018 betreffende de bevordering van automatische wederzijdse erkenning van kwalificaties van hoger onderwijs en hoger secundair onderwijs en opleiding en de resultaten van leerperioden in het buitenland (PB C 444 van 10.12.2018, blz. 1).
4. Resolutie van de Raad over het verder ontwikkelen van de Europese onderwijsruimte ter ondersteuning van toekomstgerichte onderwijs- en opleidingsstelsels (PB C 389 van 18.11.2019, blz. 1).
5. Aanbeveling van de Raad van 24 november 2020 inzake beroepsonderwijs en - opleiding voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht (PB C 417 van 2.12.2020, blz. 1).
6. Resolutie van de Raad betreffende een strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding met het oog op de Europese Onderwijsruimte en verder (2021-2030) (PB C 66 van 26.2.2021, blz. 1).
7. Aanbeveling van de Raad van 5 april 2022 over bruggen bouwen voor doeltreffende Europese samenwerking in het hoger onderwijs (PB C 160 van 13.4.2022, blz. 1).
8. Conclusies van de Raad over een Europese strategie om met het oog op de toekomst van Europa de positie van instellingen voor hoger onderwijs te versterken (PB C 167 van 21.4.2022, blz. 9).